

Index Titulorum & Capitum

- IX. De Interdicto.
- X. De Suspensione.
- XI. De Absolutione à Censuris.

TITULUS XII.

De Exemptione à jurisdictione Ordinariorum.

CAPUT PRIMUM.

Qualiter Monachi primitus subiecti fuerint Episcopis.

- II. Seculo Sexto & sequentibus varia privilegia sive immunitates Monachis concessa fuere, sed salva Canonica & Spirituali in Monachos auctoritate.
- III. Quorum auctoritate privilegia seu immunitates Monasteriis olim indulta sint.
- IV. De Initiis & progressu exemptionum.
- V. Principia quaedam juris in hac materia Exemptionum notanda.
- VI. Quid Synodus Tridentina circa Exemptiones statuerit.

FINIS.

PARS I.

PARS PRIMA
DE
PERSONIS.
TITULUS PRIMUS
DE
CLERICIS.

CAPUT PRIMUM

De Clericis primæ Tonfuræ.

- 1 Olim Tonfura ab ordinibus non fuit separata.
- 2 Separationis occasio.
- 3 Hodie semper se junctæ.
- 4 A multis perverse appetitur.
- 5 Perversa intentio à Synodis quomodo reprobata.
- 6 Sollicitudo Episcoporum circa Tonfurandos.
- 7 Commoda ex illa sollicitudine speranda.
- 8 Quomodo hodie probanda Tonfura suscepta.

Rimis quinq; ut minus Ecclesiæ secularis, nullos fuisse Clericos primæ dumtaxat Tonfuræ, nullo minore aut majore Ordine insignitos, solidè ostendit Morinus de Ordinat parte 3. exercitrat 15. cap. 3. ibidem ostendens; Tonfuram sæculis illis nunquam separatim ab omni Ordine datam fuisse, sed simul cum primo ordine, velut ritum illius collationi annexum.

II. Qua autem occasione, tandem circa annum septingentesimum Tonfura ab omni Ordine separari cœperit, his verbis enarrat Morinus: „Parentes filios suos impubes, imò ferè infantes Ecclesiasticis officiis consecrabant, & Episcopis instituendos offerebant. Eos Episcopi in eadem domo educandos, & instruendos curabant, ut essent Cleri reparandi velut seminarium, Eorum institutioni senex aliquis Clero præficiatur, atque ut plurimum Achidiaconus. Cum autem propter ætatis infirmitatem, Oltiariorum, aut Lectorum officiis in Ecclesia fungi non possent, Ordines illos illis non conferebant; sed solam Tonfuram cum veste Clericali. Tonfuram ideo ab Ordine separantes, ne pueri isti Ecclesiæ ministeriis parentum pietate devoti, ut profus sæculares & profani, hominum oculis comparerent. Longo post tempore, quod in pueris fiebat propter ætatis infirmitatem; in ætate valentibus usurpatum est, Tonfuraque Clericalis, ut Ordo quidam ab aliis separat, quibuscumque separatim collata est.

III. Quod labentibus sæculis invaluisse scribit Morinus Van Espen Jus. Eccles. P. I.

nus, id non in Belgio dumtaxat, sed per totam Ecclesiam Latinam receptum est; ut nimirum Tonfura Clericalis, ramquam Ordo quidam ab aliis separatus, quibuscumque separatim conferatur.

Ne que insigniti Tonfura Clericali ab ea Clericis dumtaxat nuncupantur, sed etiam de foro Ecclesiæ constituuntur; & privilegia Clericalia adipiscuntur: uti Episcopus ordinans ex pontificali denuntiat: Filii Charissimi, ait ad Tonfuratos. animadvertere debetis quod hodie de FORO ECCLESIAE facti estis, & PRIVILEGIA CLERICALIA sortiti.

IV. Hinc factum, ut plures, non animo Deo & Ecclesiæ serviendi, sed laicalis judicii declinandi causâ; & privilegiis Clericalibus gaudendi Tonfuram Clericalem expecterent; quos notavit Synodus Tridentina; eos ad Tonfuram non admittendos declarans, de quibus probabilis conjectura non sit, eos non secularis judicii fugiendi fraude hoc vitæ genus elegerit.

Verum, quia in Belgio hæc à jurisdictione laicali exemptio quoad Clericos primæ Tonfuræ faventibus, vel annuentibus Summis Pontificibus, multum restricta est (ut infra, ubi de immunitate & exemptione Clericorum ageretur, ostendemus) pauci sunt in Belgio, qui hæc à Synodo Tridentina reprobata intentione, Tonfuram Clericalem expectant: At alia est non minus perversa & perniciofa, quæ plurimos ad Tonfuram Clericalem hodie in Belgio impellit.

Cum enim in Belgio, uti & aliis Provinciis, plura sint Ecclesiastica Beneficia solam Tonfuram Clericalem requirunt, ut quis proventibus, aut aliqua eorum parte gaudere possit, etiam in minori ætate constitutus; plurimi, vel proprio, vel parentum instinctu, ad Tonfuram Clericalem hoc unico motivo impelluntur, ut Beneficii obtinendi fiant capaces; nihil de vocatione ad Statum Ecclesiasticum; aut propensione & animo, Deo & Ecclesiæ serviendi solliciti.

V. Carnalem hanc ac terrenam intentionem, non secus ac priorem exclusit Synodus Tridentina, declarando, primam Tonfuram solum initiandos, de quibus probabilis conjectura sit, eos hoc vitæ genus elegerit, ut Deo fidelem cultum præstent. Sess. 23. cap. 4. de reform.

A

V. H. 10